

Diskussion

i Anledning af Professor Rostrups Foredrag i det kgl. danske Landhusholdningsselskab den 15. Marts 1905.

Forsøgsleder *Helweg* ønskede at fremsætte forskellige Spørgsmaal vedrørende Forhold, som har Interesse for Frøavlere. Det vilde have stor Betydning at faa at vide, om der haves Erfaring for, hvorvidt Smitte af Gulerodssvampen kan forventes overført ved Frø til Egne, hvor denne Sygdom endnu ikke er optraadt. Der er jo enkelte Steder, hvor denne Sygdom endnu ikke har vist sig. Det samme Spørgsmaal vilde Taleren stille med Hensyn til Krusesygen. Og dernæst vilde Taleren spørge, om man havde nogen Erfaring for, at Kaalbrokssvampen kunde spredes ved Frø. Besvarelsen af disse Spørgsmaal vilde have stor Betydning for Praxis, idet man da vilde kunne sikre sig mod Smitte ved ikke at købe Frø fra Egne, hvor disse Sygdomme optræder.

Professor *Rostrup*. Med Hensyn til Smitteoverførelse ved Sporer af disse Snyltesvampe, da er der netop for Gulerodssvampens Vedkommende nogen Tvivl til Stede, og det er bl. a. af den Grund, at den før omtalte Prisopgave er udsat.

Hvad Kaalbrokssvampen angaar, da anser Taleren det ikke for sandsynligt, at Smitte overføres ved Frø, men han skulde, hvad dette Spørgsmaal angik, hen vise til Dr. Ravn, som har foretaget en Del Undersøgelser vedrørende Kaalbrokssvampen.

Dr. phil. *K. Ravn*. Hvad Kaalbrokssvampen angaar, da foreligger der for Øjeblikket ikke noget sikkert om, at Smitte overføres ved Frø, men det Spørgsmaal maa nærmere opklares ved Forsøg. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Kaal-

broksvampen skulde angribe Kaalroer i højere Grad end Turnips, naar disse Planter er stillede under lige Vilkaar, da troede Taleren ikke, det var paavist; naar Betingelserne for Kaalbroksvampens Udvikling i det hele taget har været gunstige, vil man finde Turnips og Kaalroer angrebne lige slem. Naar der foreligger Meddelelse om, at Kaalroerne har været stærkere angrebet end Turnips, maa det antagelig føres tilbage til andre Forhold. Maaske er Forholdet det, at i de Egne, hvor der dyrkes Kaalroer, er Jorden drevet mere intensivt, gødet stærkere og derfor smittet mere, end hvor der dyrkes Turnips.

Direktør *K. Dorph-Petersen*. Professor Rostrup omtalte i sit Foredrag, at flere Landmænd havde udtalt, at man skulde søge længe, inden man fandt en frodig Kløvermark. Dette gælder vistnok i mange Egne, hvorfor der ogsaa stadigt rejses det Spørgsmaal, hvad der skal gøres for at faa en god Kløvermark frem. Overfor det Spørgsmaal staar man desværre meget raadvild, véd ikke, hvad man skal svare. Paa det jydsk Planteavlsmøde var netop det Spørgsmaal paa Dagsordenen. Der er vel ikke Tvivl om, at Skaden i de fleste Tilfælde skyldes Kløverens Bægersvamp og Kløveraal, men er der ikke andre Grunde, man kan tænke sig, som værende Aarsag til Misligheden, særlig hvad Rødkløveren angaar? Saavidt Taleren erindrede, sagde Professor Rostrup, at de hvide Pletter paa Kløveren mulig skyldtes Mangel paa Kali. Men er det ikke i mange Tilfælde saaledes, at Kløveren netop er slet, fordi der i Jorden er Mangel paa mineralske Stoffer? Der er ogsaa det Forhold at lægge Mærke til, at mange Landmænd mener, at hvor der dyrkes mange Runkelroer, bliver Kløveren slet. Jo mere intensivt Jorden drives, desto slettere synes Kløveren ofte at blive, medens Græsset bliver bedre. — Kan Kællingetand ikke angribes af Kløverens Bægersvamp? Da det jævnlig tilraades at bruge Kællingetand, hvor Kløveren slaar fejl, vilde det være meget uheldigt, om denne Svamp ogsaa kunde ødelægge Kællingetand. Græsmarkerne omfatter i Danmark mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af det dyrkede Areal, og da Bælgplanterne maa siges at være den værdifuldeste Del af Afgrøden af disse Marker, var det meget ønskeligt, om der kunde blive iværksat en indgaaende Undersøgelse paa dette Omraade, saa man

mulig kunde finde Midler til at fjerne Aarsagen til Kløverens daarlige Trivsel.

Professor *Rostrup*. Der er utvivlsomt flere forskellige Aarsager til, at Kløveren mange Steder gaar til Grunde. Den saakaldte Kløvertræthed har naturligvis flere Aarsager, men den hyppigst forekommende Aarsag til Kløverens Ødelæggelse i de sidste Aar er utvivlsomt Bægersvampen. At Kløveraalen mange Steder gør Skade, er der heller ikke Tvivl om, ligesom ogsaa Insekter og Snyltesvampe gør Skade paa Kløveren. Det er meget sandsynligt, som der ogsaa blev sagt, at der i Jorden er Mangel paa mineralske Næringsstoffer, f. Eks. paa tilstrækkelig opløselige Kalisalte. Mangel paa Bakterier i Jorden, hvilke jo har stor Betydning for Kløveren, kan næppe være Aarsagen til Skaden, thi disse Bakterier findes vistnok alle Vegne, eftersom Kløveren jo i mange Aar har været dyrket her i Landet. Aarsagen til, at Lucernen ofte ikke vil trives, er netop Manglen paa den for Lucernens Trivsel nødvendige Baktterie, som skal frembringe Knolde. Taleren havde fra flere Steder faaet Meddelelse om, at naar Lucernemarken stod daarlig, viste det sig, at der ikke var Knolde paa Planternes Rødder. Hvad Kællingetand angaar, finder man paa Rødderne lignende Sklerotier som dem, der hører Kløverens Bægersvamp til; men ved at dyrke disse Sklerotier, er det ikke Bægersvampen, der fremkommer, men Huesvampen. Det er nok muligt, at Kællingetand vil kunne trives paa saadanne Steder, hvor Rødkløveren stadig gaar til Grunde, hidrørende fra Bægersvampens Optræden.

Dr. phil. *K. Ravn*. Kløverspørgsmaalet har længe været under livlig Debat, og der er her et enkelt Spørgsmaal, som ogsaa maa fremdrages, nemlig Spørgsmaalet om Jordens Kalkholdighed. Det er et Spørgsmaal, som er kommet frem i de senere Aar, og Kalk kan maaske mange Steder have Betydning for Kløverens Trivsel, navnlig hvor der tilføres en større Mængde Gødning, der ikke omsættes hurtigt nok, hvor Kalk mangler. Undertiden synes dette Spørgsmaal at kunne besvares med, at det er Mangel paa Næringsstoffer, der gør sig gældende, f. Eks. Mangel paa Kali. Mulig er det ogsaa et Bakteriespørgsmaal, idet der kan være Tale om Bakterier, der gøre Skade under Springen. Der er vistnok forskellige Antydninger i Litteraturen, som kan støtte den Anskuelse, at der

er flere andre Bakterier, der spiller en Rolle, end netop dem, som gør Gavn. Med Hensyn til Kællingetand vilde Taleren bemærke, at han enkelte Gange har fundet Kløverens Bægersvamp udviklet paa den, men denne Svamp spiller her ikke en saa stor Rolle som paa Kløveren, hvilket fremgaar af Forsøg, der er udførte paa Forsøgsstationerne. I Parceller med Rødkløver og i Parceller med Kællingetand, som har været beliggende Side om Side, har Kløveren været angrebet af Kløverens Bægersvamp, medens Kællingetand har været saa godt som fri for Angreb deraf. Man staar her overfor et meget indviklet Spørgsmaal, som trænger til nærmere Undersøgelse.

Præsidenten, Hofjægermester *Friis*, vilde paa Selskabets Vegne udtale en varm Tak til Professor Rostrup, fordi han i Aar ligesom i tidligere Aar her i Selskabet har villet fremlægge de Resultater, han er kommet til ved sine Undersøgelser af de Sygdomme, som navnlig optræder ødelæggende for Landbrugets Planter.
